

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή του Οσίου Ονουφρίου στα Ιεροσόλυμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Παρασκευή 12/25 Ιουνίου εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή του Οσίου Ονουφρίου του Αιγυπτίου όπου εορτάζει η Εκκλησία τη μνήμη του Αγίου ο οποίος με καταγωγή από την Αίγυπτο εξήλθε από το Κοινόβιο για να ασκηθεί και να απομονωθεί στην έρημο για εξήντα έτη.

Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων τίμησε τη μνήμη του Οσίου με επίκεντρο την Ιερά Μονή του Οσίου Ονουφρίου, έναντι της Κολυμβήθρας του Σιλβάμ και στην περιοχή του Αγρού του Κεραμέως, τον οποίο αγόρασαν οι Αρχιερείς των Ιουδαίων με τα τριάκοντα αργύρια που επέστρεψε ο Ιούδας όταν μεταμέλησε για την ταφή των ξένων.

Στα λαξευμένα κοιμητήρια μέσα και γύρω από την Μονή βρίσκεται και ο τάφος του

Αγίου Ιουβεναλίου του Πατριάρχου Ιεροσολύμων (451 μ.Χ.).

Στον Ιερό Ναό της Ιεράς Μονής που έχει λαξευτεί στο βράχο προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος και συλλειτουργήσαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος και ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος με Αγιοταφίτες Ιερομονάχους και του Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτη π. Ματθαίου, του Αρχιμανδρίτη π. Μακαρίου και τους Αραβόφωνους πρεσβύτερους π. Γιούσεφ, π. Ηλία και π. Συμεών, του Αρχιμανδρίτη π. Ισιδώρου του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου ενώ έψαλλαν ο κ. Βασίλειος Γκοτσόπουλος και ο Πρωτοψάλτης Αρχιμανδρίτης π. Ευσέβιος με τη συμμετοχή μοναχών, μοναζουσών και πιστών ενώ παρέστη και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευάγγελος Βλιώρας.

Παρακολουθήστε το σχετικό βίντεο:

Είς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Οὐ γάρ ἐπαισχύνομαι τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γάρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντί τῷ πιστεύσαντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καί Ἑλληνι. Δικαιοσύνη γάρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται: ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται (Ρωμ. 1, 16-17), λέγει ὁ μακάριος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ πανσθενουργός χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν καταπεμφθέντος ἐπὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί μαθητῶν τοῦ Κυρίου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ «τοῦ ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως», τοῦ ἐπικληθέντος «ἀγρός τοῦ αἵματος», (Ματθ. 27, 7-8), ἵνα ἐορτάσωμεν τήν ἱεράν μνήμην τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἐν τῇ φερωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ, τῇ ἐνταῦθα ἰδρυθείσῃ ὑπὸ τῶν σεβασμίων Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων.

Ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος τήν ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ζηλώσας πολιτείαν, ὡς καί τοῦ συντοπίτου αὐτοῦ ἁγίου Ἀντωνίου, ἐξῆλθεν εἰς τήν ἔρημον, ἔνθα «ῥῆκεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἄνθρωπον μή ἑωρακώς τό σύνολον» κατά τόν Συναξαριστήν αὐτοῦ.

Ὁ ὄντως ἀσκητικός καί ἀγγελικός αὐτοῦ βίος ἀνέδειξεν τόν ὅσιον Ὀνούφριον ἄξιον τοῦ στεφάνου τῆς δικαιοσύνης, ὃν ἠτοίμασε αὐτῷ ὁ Χριστός, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός αὐτοῦ: «Δρόμον τῆς ἀσκήσεως ἀπεριτρέπτως τετέλεκας καί τήν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καί στέφανον ἐκομίσω Πάτερ τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τά ἔπαθλα, καί γέρα χαριζόμενος καί τήν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καί νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι ἐκ κινδύνων δυσώπησον».

Ποῖος δέ εἶναι ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τόν ὁποῖον ἔλαβεν ἀπό τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος;

Ἀκούομεν τόν ἱερώτατον Παῦλον λέγοντα: «Ἐάν δέ καί ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται, ἔάν μή νομίμως ἀθλήσῃ», (Β΄ Τιμ. 2,5). Καί πάλιν ὁ Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς ἑαυτόν λέγει: «Τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἠγώνισμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα λοιπόν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δέ ἐμοί, ἀλλά καί πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τήν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ», (Β΄ Τιμ. 4,7-8).

Ἑρμηνεύων τόν Παύλειον τοῦτον λόγον, ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Ὁ ἀγαπῶν αὐτοῦ [τοῦ δικαίου Κριτοῦ τοῦ Κυρίου] τήν ἐπιφάνειαν [παρουσίαν] πάντα πράξει, ὥστε καί πρό ἐκείνης τῆς καθολικῆς [τῆς δευτέρας Παρουσίας] γενέσθαι αὐτῷ τήν μερικὴν [τήν κατ' ἰδίαν παρουσίαν] συμφώνως τῷ εὐαγγελιστῇ Ἰωάννῃ: « ἔάν τις ἀγαπᾷ με, τόν λόγον μου τηρήσει, καί ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καί πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καί μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν», (Ἰωάν. 14,23).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οἱ διά πάσης ἀρετῆς τόν οἰκεῖον καταλαμπρύνοντες νοῦν, ἔχοντές τε ἤδη πρὸς τό μανθάνειν ἐπιτηδείως τά τε θεῖα τε καί κεκρυμμένα μυστήρια, τήν διὰ τοῦ Πνεύματος λήψονται δαδουχίαν καί αὐτόν ἐν ἑαυτοῖς ἐναυλισθέντα τόν Κύριον τοῖς τῆς διανοίας ἐπαθρήσουσιν ὀφθαλμοῖς. Οὐκοῦν οὐ κοινὴ τοῖς ἄλλοις τῶν ἁγίων ἡ γνῶσις, ἀλλ' ἐξαίρετός τις καί διωρισμένη καί πολλήν ἔχουσα τήν διαφοράν».

[Καί ἀπλούστερον, αὐτῶν τῶν ὁποίων ὁ νοῦς φωτίζεται ὑπερβαλλόντως ἀπό κάθε ἀρετῆς καί ἔτσι γίνονται ἱκανοί νά μανθάνουν τά θεῖα καί κεκρυμμένα μυστήρια, αὐτοί θά φέρουν τήν δᾶδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί θα βλέπουν μέ τά μάτια τῆς

διανοίας τόν Κύριον, ὁ Ὅποῖος ἔχει κατοικήσει ἐντός αὐτῶν. Ἡ γνῶσις λοιπόν τῶν ἁγίων δέν εἶναι κοινή εἰς ὅλους, ἀλλ' ἀποτελεῖ κάτι τι τό ἰδιαίτερον καί ἐξαίρετον καί διαφέρει κατά πολύ ἀπό τήν γνῶσιν τῶν ἄλλων πιστῶν.

Καθίσταται σαφές λοιπόν, ὅτι ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τόν ὁποῖον ἔλαβεν ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος εἶναι ἡ «ἐξαίρετος καί διωρισμένη καί πολλήν ἔχουσα τήν διαφοράν γνῶσις». Ἡ γνῶσις δέ αὐτή εἶναι ἡ καταλάμπρυνσις τοῦ νοῦ διά τῆς φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Χριστός, λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος, εἶναι Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποῖος μᾶς βοηθεῖ μέ κάθε λόγον καί τρόπον πρῶτον, Αὐτός, [ὁ Χριστός] εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καθορίζει ἀκριβῶς ποῖος εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος Τόν ἀγαπᾷ καί ποῖος εἶναι ἄξιος νά λάβῃ τήν δύναμιν τοῦ χαρίσματος, δηλονότι τήν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἔχων καύχημα τήν γνησιότητα τῆς σχέσεως αὐτοῦ μέ τόν Χριστόν διά τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ.

Ἰδού λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διά τί ἡ ἁγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί προβάλλει τήν μνήμην τῶν ἁγίων ἀφ' ἑνός καί καλεῖ πάντας ἡμᾶς διά στόματος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Πέτρου ἀφ' ἑτέρου, ἵνα : «κατά τόν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καί αὐτοί ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πετρ. 1, 15-16).

Ὁ καλέσας ἡμᾶς Θεός Πατήρ, ὡς κεχωρισμένος παντός μολυσμοῦ εἶναι ἅγιος καί οὐδεὶς δύναται νά πλησιάσῃ Αὐτόν, διότι θά κατακαῇ, ἐπειδὴ «ὁ Θεός ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον», (Ἑβρ. 12,29)· εἶναι ἀπείραστος κακῶν (Ἰάκ. 1,13) καί οἰκεῖ φῶς ἀπρόσιτον, (Α΄ Τιμ. 6,16).

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος κατῴρθωσε διά τοῦ αὐστηροῦ ἀσκητικοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος ἐν τῇ ἐρήμῳ νά καθάρσῃ τήν καρδίαν αὐτοῦ κατά τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου: «Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοί τόν Θεόν ὁψονται», (Ματθ. 5,8) καί νά ἀνέλθῃ τήν κλίμακα τῆς δικαιοσύνης τούτέστιν τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς θεώσεως, γενόμενος οὕτω «θείας κοινωνός φύσεως», (Β΄ Πέτρ. 1,4).

Τοῦ στεφανώσαντος τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης καί δικαιοσύνης Αὐτοῦ Ὁνούφριον, τόν ὁσιον Πατέρα ἡμῶν, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δεηθῶμεν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη τόν καθηγητήν σέ τιμῶμεν Ὁνούφριε· διά σοῦ γάρ τήν τρίβον τήν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας καί ἐχθροῦ θριαμβεύσας τήν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμέτοχε καί δικαίων· μεθ' ὧν [σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας] ἰκέτευε τῷ Κυρίῳ ἐλέηθῃναι τάς ψυχάς ἡμῶν» Ἀμήν.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας ἐγένετο Μνημόσυνον ἐπὶ τῶν τάφων τῶν κτιτόρων καί τῆς πρό ἐτῶν κοιμηθείσης μοναχῆς Σεραφείμας

καί ἀνεγνώσθη ἡ εὐχή τῶν ὀπωρῶν, σύκων καὶ σταφυλῶν.

